

[Finansministeren.]

serne, og det drejer sig om efteruddannelsen af faglærte. Fremskridtspartiet vil i løbet af et år eller to overføre udgifterne hertil til virksomhedsfinansiering med en ikke uvæsentlig forringelse af erhvervenes konkurrencesituation til følge.

Nettoudgifterne til Grønland ønsker fremskridtspartiet skåret ned med godt 1/4, og med de voldsomme nedskæringer på så at sige alle kulturelle formål vil kulturlivet visne hen. Jeg tænker her ikke mindst på den voldsomme nedskæring af bibliotekstilskuddene m. m.

Det er selvk klart, at de voldsomme nedskæringer i statens udgifter også vil ramme beskæftigelsen i den private sektor, ganske enkelt fordi denne sektors afsætning vil rammes. Eksempelvis vil det omtalte stop for almennyttigt byggeri alene gøre mere end 10.000 helårsarbejdere arbejdsløse, og den store utryghed, der vil blive konsekvensen af de kraftige forskydninger i beskæftigelsesmønstret som følge af fremskridtspartiets ændringsforslag, vil i sig selv forstærke de negative samfundsøkonomiske konsekvenser for så vidt angår beskæftigelse, produktion, afsætning, forbrug og indkomster.

Men – og nu kommer vi i virkeligheden til noget af det vigtigste – herved vil jo også grundlaget for den væsentlige budgetforbedring, der fremgår af fremskridtspartiets tal på det dårligste papir, på afgørende måde være slået i stykker. Fremskridtspartiet forudsætter som tidligere nævnt besparelser på 3 mia kr. i udgifter til arbejdsløshedsdagpengene – og her taler jeg altså om det ændringsforslag, som fremstår, efter at partiet har ændret på det oprindelige ændringsforslag – og denne besparelse dækker i realiteten over så stort et fald i arbejdsløsheden, at denne halveres i løbet af 3 dage. På baggrund af fremskridtspartiets ændringsforslag er beskæftigelsesforudsætningen som påvist desværre urealistisk, idet arbejdsløsheden tværtimod forøges efter fremskridtspartiets forslag. Dette sammenlagt med, at fallende indkomster og forbrug medfører, at statens indtægter fra kildeskatten falder mere end forudsat af fremskridtspartiet, og at afgiftsprovenuet falder i stedet for at stige, som forudsat af fremskridtspartiets plan, ja, det fører frem til den konklusion, at resultatet af fremskridtspartiets ændringsforslag ikke er en budgetforbedring, men er en budgetforværring. Dermed falder alle hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s ud-

talelser om underskud og låntagning osv. tilbage på ham selv og med forøget styrke. Det er måske denne konklusion i regeringens skriftlige kommentar til fremskridtspartiets oprindelige ændringsforslag, som i sidste øjeblik har fremkaldt en lille bitte anelse mere realisme i fremskridtspartiets samlede forslag, sådan som det kommer til udtryk i de netop afgivne underændringsforslag; med disse nedskriver fremskridtspartiet budgetforbedringen med 5,4 mia kr. til godt 17 mia kr. mod tidligere godt 22 mia kr.

Fremskridtspartiet ønsker en skattelettelse, som især vil komme de bedst stillede indkomstgrupper til gavn. Lavindkomstgrupperne vil jo ikke få meget glæde af, at bundgrænsen hæves til 60.000 kr., og det er der i øvrigt mange andre end lavindkomstgrupperne der heller ikke vil. Derved forværres de dårligst stilledes vilkår, fordi de i fuldt omfang rammes af fremskridtspartiets voldsomme nedskæringer i de offentlige ydelser, nedskæringer, som er konsekvensen af partiets politik.

Af denne fordelingspolitiske grund, og fordi fremskridtspartiets politik vil føre til et samfund, som er isoleret over for udlandet, et samfund, hvor befolkningens uddannelsesstandard forringes dag for dag, et samfund med en arbejdsløshed, vi ikke har haft siden 1930'erne, og et samfund uden nogen form for stabilitet – af disse grunde er regeringen ikke sindet at betrede med et eneste skridt det såkaldte fremskridtssamfunds vej.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille alle de af regeringen stillede ændringsforslag til vedtagelse og alle andre ændringsforslag til forkastelse.

Erling Olsen (S):

Efter ministrenes indlæg har jeg kun nogle få bemærkninger til hr. Waldorff og til hr. Wilhjelms, der gjorde krav på at være normal, hvad jeg ikke tør udelukke han er. Jeg kan ikke anerkende, at staten er et redskab for kapitalen. Det er det, venstresocialisterne fortæller os, hver eneste gang de er oppe på denne talerstol. For socialdemokratiet at se er staten et redskab for folketingsflertallet, og vi føler, at vor historiske indsats har været med staten som redskab at forandre en kapitalistisk økonomi til en blandingsøkonomi og forandre en natvægterstat til en velfærdsstat. Det er vi stolte af, og vi vedkender os ansvaret for det Danmark, der er i dag; det er vores værk.